

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4130/2019
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Марјановић, адвокат из ..., против туженог Контрола летења Србије и Црне Горе „SMATSA“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник у поступку по ревизији Немања Васиљевић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4335/18 од 18.04.2019. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 4335/18 од 18.04.2019. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1408/17 од 20.06.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог од 17.07.2014. године, те да се тужени обавезе да га врати на рад. Ставом другим изреке тужилац је обавезан и да туженом накнади трошкове поступка од 114.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4335/18 од 18.04.2019. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда па је поништено, као незаконито, решење туженог од 17.07.2014. године и тужени обавезан да га врати на рад. Ставом другим изреке преиначено је и решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка од 210.800,00 динара, а одбијен је захтев туженог да се тужилац обавезе да му накнади трошкове поступка од 114.750,00 динара. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању на ком је заснована побијана одлука, тужилац је био запослен код туженог до доношења решења туженог од 17.07.2014. године, којим му је отказан уговор о раду са 09.05.2014. године, применом члана 179. став 1. тачка 3. Закона о раду, због учињене повреде радне дисциплине, из члана 66. став 1, члана 67. став 1. алинеја 2 Колективног уговора туженог, неоправдан изостанак са посла најмање два радна дана узастопно почев од 07.05.2014. године. Тужиоцу је покушана достава упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду, али на погрешну адресу, па је иста враћена са назнаком „непознат на адреси“. Тужени је о овоме сачинио службену белешку и 13.06.2014. године упозорење окачио на огласну таблу. Дописом од 18.06.2014. године туженом се обратила Маја Марјановић, адвокат, која је затражила да јој се, као пуномоћнику тужиоца достави упозорење са општим и појединачним актима на која се упозорење односи, али јој тужени исте није доставио, већ је затражио да претходно достави уредно пуномоћје издато од тужиоца. Адвокат Маја Марјановић је поступила по овом захтеву, тако што је доставила пуномоћје издато од стране тужиоца и поновила захтев за доставу упозорења и аката. Тужени ју је дописом од 07.07.2014. године обавестио о претходном току у вези доставе упозорења и уз то јој је доставио допис од 13.06.2014. године и упозорење уз напомену да се тужилац у остављеном року може изјаснити о разлозима за отказ датим у упозорењу. Ова пошиљка примљена је у канцеларији адвоката Маје Марјановић 08.07.2014. године, али се на упозорење нису изјаснили ни тужилац ни његов пуномоћник. Тужени је 17.07.2014. године донео побијано решење којим тужиоцу престаје радни однос са 09.05.2014. године – односно са истеком првог радног дана након истека другог радног дана неоправданог одсуства са рада у току једног месеца. Тужилац је решење примио 19.07.2014. године.

Првостепени суд је, налазећи да се доставом упозорења пуномоћнику тужиоца, адвокату Маји Марјановић, иста сматра уредном, поред напред утврђеног чињеничног стања, ценио и доказе о постојању разлога за отказ уговора о раду тужиоцу и постојање одговорности (кривице) тужиоца за повреду радне дисциплине - радње која му је стављена на терет као основ за престанак радног односа, па закључује да је одлука туженог донета у законито спроведеном поступку, а да тужилац својом кривицом јесте учинио повреду радне дисциплине која му је побијаном одлуком стављена на терет, због чега је одбио тужбени захтев као неоснован.

Правноснажном пресудом преиначена је првостепена одлука и усвојен тужбени захтев, тако што је поништено решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу и тужени обавезан да га врати на рад, уз закључак другостепеног суда да достава упозорења није уредна, јер није извршена лично, а лице које је примило упозорење за то није овлашћено, што и побијано решење туженог чини незаконитим.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права.

Наиме, побијаном одлуком поништено је решење туженог, само из разлога што другостепени суд налази да достава упозорења није извршена лично тужиоцу, јер пономоћник који је исто примио, за то није овлашћен.

Међутим, у складу са одредбом члана 84. став 1 и 2. ЗОО, физичка и правна лица сваки правни посао могу предузимати лично или преко заступника, односно пуномоћника, при чему се овлашћење за заступање заснива на закону, општем акту правног лица, акту надлежног органа или на изјави воље заступаног (пуномоћје). Правни посао који закључи заступник или пуномоћник у име заступаног лица и у границама својих овлашћења обавезује непосредно заступаног и производи правно дејство непосредно према заступаном лицу (члан 85. став 1. и 2. ЗОО). На исти начин је

правно дејство пуномоћја регулисано и одредбама Закона о парничном поступку, којим је у члану 86. Закона, прописано да радње у поступку које предузима пуномоћник у границама пуномоћја, имају исто правно дејство као да их је предузела сама странка.

Пуномоћјем од 01.07.2014. године, тужилац је адвоката Мају Марјановић овластио да га заступа у свим правним пословима, пред свим судовима, органима власти и трећим лицима, те да (између осталог) предузима све правне радње за које нађе да иду у његову корист. Ово пуномоћје је тужилац потписао, а адвокат Маја Марјановић доставила туженом, када је тужени од ње затражио да достави валидно пуномоћје издато од стране тужиоца, да би могао да поступи по њеном захтеву да јој се уручи упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду тужиоцу. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају ради о општем пуномоћју, којим је адвокат овлашћен да у име и за рачун тужиоца предузима све правне радње, пред свим судовима, органима власти и трећим лицима, којим се има сматрати и послодавац тужиоца, а за које нађе да су у интересу тужиоца, као послодавца, због чега није постојала потреба да се у пуномоћју посебно наводи да се адвокат овлашћује и за преузимање упозорења од туженог. Из наведеног произилази да се достављање упозорења адвокату Маји Марјановић, као пуномоћнику тужиоца, има правно дејство као да је исто уручено лично тужиоцу, а што даље значи да је достава упозорења извршена уредно.

Другостепени суд је погрешном применом материјалног права преиначио првостепену одлуку и поништио побијано решење туженог, налазећи да је исто незаконито само из разлога што закључује да упозорење тужиоцу није извршено на начин предвиђен чланом 180. став 1. ЗПП, јер није достављено лично тужиоцу. Приликом одлучивања и доношења одлуке тај суд није ценио основаност навода жалбе који се односе на утврђење да је тужилац учинио повреду радне дисциплине која му је решењем туженог стављена на терет, односно на постојање разлога за отказ уговора о раду и на одговорност (кривицу) тужиоца за евентуално учињену повреду, те на законитост спроведеног поступка у осталом делу. На овај начин, због погрешне примене материјалног права другостепени суд није ценио чињенично стање утврђено у првостепеном поступку, као ни остале наводе жалбе који су од утицаја на законитост и правилност побијане првостепене одлуке. Из ових разлога није било услова да Врховни касациони суд преиначи другостепену одлуку, па је применом члана 416. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

У поновном поступку другостепени суд ће ценити и остале наводе жалбе тужиоца које су од утицаја на правилност првостепене пресуде, имајући при том у виду примедбе из овог решења, а потом донети нову и закониту одлуку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић